

Sygn. akt *XVII AmE 63/12*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie-Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Perdion-Kalicka

Protokolant: Maciej Gembarzewski

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2013 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o zatwierdzenie taryfy energetycznej

na skutek odwołania (...) S.A. z siedzibą w W.

od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, z dnia 7 marca 2012 r. NR(...)

1. uchyla decyzję;
2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 460 (czteryście sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka

Sygn. akt *XVII AmE 63/12*

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 marca 2012 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po rozpoznaniu wniosku przedsiębiorstwa (...) S.A. w W. odmówił zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej ustalonej przez to Przedsiębiorstwo. Prezes URE analizując przedłożoną taryfę stwierdził bowiem, że przychód (...) S.A. został ustalony na poziomie wyższym od uzasadnionego o ponad 40 mln zł. z uwagi na zaliczenie do kosztów pokrywanych z przychodu, kosztów wynikających z zakupu energii elektrycznej oraz praw po cenach znacznie przewyższających ceny uznane przez Prezesa za uzasadnione.

W odwołaniu od tej decyzji (...) S.A. (powód) żądał jej uchylenia i umorzenia postępowania administracyjnego jako bezprzedmiotowego, ewentualnie jej zmiany i zatwierdzenia taryfy zgodnie z wnioskiem powoda albo uchylenia decyzji w całości i przekazania sprawy pozwanemu do ponownego rozpoznania. Wniósł również o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, dopuszczenie dowodów i uwzględnienie wniosków zawartych w odwołaniu. Odwołujący się zarzucił Prezesowi URE (pozwanemu) nieuwzględnienie stanu prawnego, w świetle którego był zwolniony od obowiązku przedstawienia taryfy do zatwierdzenia na mocy „Stanowiska w sprawie zwolnienia przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się wytwarzaniem i obrotem energią elektryczną z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia” z dnia 28 czerwca

2001 r. Ponadto powód podniósł nieuwzględnienie przez pozwanego kosztów uzasadnionych działalności powoda w zakresie obrotu energią elektryczną oraz wskazał na naruszenie szeregu przepisów prawa materialnego i postępowania administracyjnego.

Sąd ustalił, co następuje:

Prezes URE w „Stanowisku” z dnia 28 czerwca 2001 r. przyjął, że przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem i obrotem energią elektryczną działają na rynku konkurencyjnym i z dniem 1 lipca 2001 r. zwolnił przedsiębiorstwa posiadające koncesje na wytwarzanie lub obrót energią elektryczną z obowiązku przedkładania do zatwierdzenia taryf dla energii elektrycznej. Zwolnienie to nie dotyczyło trzech kategorii przedsiębiorców energetycznych, w tym przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się obrotem energią elektryczną i posiadających jednocześnie koncesje na przesyłanie i dystrybucję energii elektrycznej w odniesieniu do energii sprzedawanej odbiorcom końcowym przyłączonym bezpośrednio do sieci tych przedsiębiorstw czyli spółek dystrybucyjnych i przedsiębiorstw energetyki przemysłowej.

W dniu wejścia w życie „Stanowiska” tj. 1 lipca 2001 r. powód był przedsiębiorcą energetycznym posiadającym koncesję na obrót i dystrybucję energii elektrycznej (bezsporne). Z dniem 1 lipca 2007 r. nastąpiło „uwolnienie” rynku energii elektrycznej w Polsce i wszyscy odbiorcy uzyskali prawo zakupu tej energii od wybranego przez siebie sprzedawcy. Z tą datą został też dokonany rozdział prawny działalności sieciowej i handlowej w spółkach dystrybucyjnych w tym również w przedsiębiorstwie powoda. Z tego powodu dnia 30 czerwca 2007 r. w celu realizacji przepisów art. 9d. Prawa energetycznego powód wydzielił ze swojej struktury operatora systemu dystrybucyjnego – jest nim (...) Spółka z o.o. Nastąpiło przeniesienie działalności dystrybucyjnej powoda wraz z własnością sieci do tej nowoutworzonej Spółki, która działa na podstawie odrębnej koncesji na dystrybucję energii elektrycznej. Od 1 lipca 2007 r. powód prowadzi więc działalność wyłącznie w zakresie obrotu energią elektryczną na podstawie koncesji wydanej przez pozwanego (bezsporne). Z powyższego wynika, że z dniem 1 lipca 2007 r. działalność powoda została objęta zakresem „Stanowiska” z dnia 28 czerwca 2001 r., albowiem powód przestał spełniać przesłanki do stosowania wobec niego wyjątku od zwolnienia określonego w „Stanowisku” i tym samym został objęty zakresem zwolnienia w całości.

W wydanym w dniu 31 października 2007r. „Komunikacie” Prezes URE poinformował, że z obowiązku przedkładania do zatwierdzenia taryf dla energii elektrycznej w obrocie energią elektryczną zwolnione zostaną wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną, w tym także te, które posiadają jednocześnie koncesję na dystrybucję energii elektrycznej, również w przypadkach, o których mowa w art. 9d ust. 7 ustawy Prawo energetyczne.

Kierując się wyżej wskazanym „Komunikatem” Prezes URE decyzją z dnia 02 listopada 2007r. nr (...) zwolnił (...) S.A. (obecnie (...) S.A.) z obowiązku przedkładania taryf dla energii elektrycznej do zatwierdzenia.

Przedmiotowa decyzja została zaskarżona przez powoda. Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyrokiem z dnia 09 stycznia 2009r. sygn. XVII AmE 1/08 oddalił odwołanie powoda, a Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 13 listopada 2009r. sygn. VI ACa 372/09 oddalił obie apelacje.

Następnie decyzją z dnia 19 marca 2010 roku Nr (...) pozwany - Prezes URE cofnął z urzędu, w części odnoszącej się do odbiorców grupy taryfowej G, zwolnienie z obowiązku przedkładania do zatwierdzenia taryf dla energii elektrycznej, jak podał udzielone (...) S.A. decyzją z dnia 02 listopada 2007r. nr (...).

Na skutek skarg kasacyjnych strony powodowej i strony pozwanej od przywołanego wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 listopada 2009r. sygn. VI ACa 372/09, Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 20 stycznia 2011r. sygn. III SK 20/10 uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania oraz orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego. Po ponownym rozpoznaniu sprawy

Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 29 lipca 2011r. sygn. VI ACa 653/11 zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił decyzję Prezesa URE z dnia 2 listopada 2007r. nr (...) i oddalił apelację pozwanego Prezesa URE.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyrokiem z dnia 21 maja 2013r. uchylił decyzję Prezesa URE z dnia 19 marca 2010r. Nr (...) uznając, iż zaskarżona decyzja nie ma racji bytu, gdyż cofa zwolnienie z obowiązku udzielone powodowi wyeliminowaną z obrotu prawnego decyzją z dnia 2 listopada 2007r. (k. 247 i nast. akt sąd.).

Sąd zważył, co następuje:

Decyzja podlega uchyleniu. Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko w przedmiocie charakteru prawnego i mocy wiążącej „Stanowiska” zajęte przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 stycznia 2011 r. sygn. akt III SK 20/10. Podkreślano w nim, że mimo iż „Stanowisko” nie było decyzją administracyjną w rozumieniu art. 104 § 1 kpa, to przed dniem wydania zaskarżonej decyzji było skierowane do powoda jako przedsiębiorstwa obrotu energią elektryczną. „Stanowisko” było władczym, jednostronnym oświadczeniem Prezesa URE zmierzającym do wywołania skutku prawnego przewidzianego w przepisie art. 49 ust. 1 Prawa energetycznego, tj. zwolnienia przedsiębiorstw posiadających koncesję na wytwarzanie lub obrót energią elektryczną z obowiązku przedkładania tariff do zatwierdzenia. W rezultacie na mocy „Stanowiska” powód nie był obowiązany po dniu 1 lipca 2007 r. do przedkładania do zatwierdzenia tariff dla swoich odbiorców.

Powyższe zostało również potwierdzone orzeczeniem tutejszego Sądu, który wyrokiem z dnia 21 maja 2013r. uchylił decyzję Prezesa URE z dnia 19 marca 2010r. Nr (...) uznając, iż zaskarżona decyzja nie ma racji bytu, gdyż rozstrzyga merytorycznie w przedmiocie cofnięcia zwolnienia z obowiązku przedkładania do zatwierdzenia tariff dla energii elektrycznej udzielonego powodowi decyzją z dnia 2 listopada 2007r. w sytuacji, gdy wcześniej został on zwolniony z tego obowiązku „Stanowiskiem Prezesa URE z dnia 28 czerwca 2001r., które w stosunku do powoda wywierało skutek od dnia 1 lipca 2007r.

Stanowisko to zdaje się w pełni aprobować również pozwany, który decyzją z dnia 14 października 2013r. po rozpatrzeniu wniosku (...) S.A. z/s w W. z dnia 10 grudnia 2012r. o zatwierdzenie tariffy dla obrotu energią elektryczną na rok 2013r. w zakresie grupy tariffowej G postanowił umorzyć postępowanie administracyjne w sprawie jako bezprzedmiotowe.

Z tego względu zaskarżoną decyzję należało uchylić na podstawie art. 479⁵³ § 2 kpc, gdyż brak było podstaw do jej wydania (pkt I sentencji wyroku).

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98 i 99 kpc (pkt II sentencji wyroku).

SSO Małgorzata Perdion - Kalicka